

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртва Холокауста
Београд, ул. Коларчева бр. 7
Број:46-000550/2019
Датум:27. април 2021. године
ЈЗ

Агенција за реституцију Републике Србије – Јединица за враћање имовине жртва Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине Сомбор, ул. Раде Дракулића бр. 6, Сомбор, за враћање одузете имовине, у предмету заведеном под бр. 46-000550/2019, на основу одредбе члана 12. и 18. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр. 13/2016), члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“ број 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – Одлука УС, 95/2018 и 153/2020), на основу чл. 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/2016 и 95/2018 – аутентично тумачење), члана 2. став 3. и 5. Уредбе о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине („Сл. гласник РС“, бр. 29/18), након спроведеног поступка, донела је дана 27. априла 2021. године следеће:

РЕШЕЊЕ

1. **УСВАЈА СЕ захтев, враћа имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Сомбор, на непокретној имовини - пољопривредном земљишту и то на уделу од 21103/21252 идеалних делова кат. парцеле бр. 4865/17 КО Станишић, уписане у Лист непокретности бр. 92 КО Станишић, укупне површине 2ха 12а 52м2, као пољопривредно земљиште у јавној својини Републике Србије, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде;**
2. Пољопривредно земљиште из тачке 1. диспозитива овог решења враћа се у државину Јеврејској општини Сомбор, по истеку рока од три године од извршности решења о враћању имовине, осим ако се закупац и Јеврејска општина Сомбор, друкчије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта закупац плаћа подносиоцу захтева.
3. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши упис права својине на непокретностима описаним у тачки 1. диспозитива овог решења у корист Јеврејске општине Сомбор, у уделу утврђеном у тачки 1. диспозитива овог решења.
4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.
5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, Аутономна покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом њеног првог отуђења.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Јеврејска општина Сомбор, обратила се Агенцији за реституцију, захтевом за враћање одузете имовине жртва Холокауста које немају живих законских наследника, који је заведен код овог органа под бр. 46-550/2019 од 25.2.2019. године и то пољопривредног земљишта, њиве, површине 3ј 931 кв.хв, на к.п. 2809 у КО Светозар Милетић, Општина Сомбор, иза бившег власника Барна рођ. Фишер Ане.

У току доказног поступка пред овим органом, дана 24.2.2021. године одржана је усмена јавна расправа, на коју је приступио пуномоћник Јеврејске општине Сомбор, те је изјавио да остаје у целости при поднетом захтеву, да нема примедбе на налаз и мишљење судског вештака Ивана Алексића и да је сагласан да се у својину ЈО Сомбор врати предложена парцела у КО Станишић. Судски вештак, Иван Алексић, изјавио је да остаје у свему при налазу и мишљењу од дана 22.12.2020. године.

Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици и Министарство пољопривреде, шумарстава и водопривреде нису приступили на усмену расправу, иако уредно позвани, нити су се изјаснили о предметном захтеву до дана доношења овог решења.

На основу исправа приложених уз захтев, одржане усмене расправе и доказа изведених на истој, Агенција за реституцију је утврдила следеће чињенично стање:

На основу Одлуке о утврђивању објеката аграрне реформе на поседу супруге Барна Павла рођ. Фишер Ане, МНО Светозар Милетић бр. 113/46 од 4.8.1946. године, утврђено је да посед именоване пада под удар аграрне реформе по чл. 3. ст. 4. Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, да су власница поседа као и чланови њене задруге као Јевреји за време окупације присилно одведени у логор или одведени на рад и да се нико од њих није вратио, нити имају законских наследника по сазнању МНО. Власници поседа одузима се цео посед у корист земљишног фонда и то у КО Светозар Милетић у ЗКУЈ бр. 742, парцела бр. 2809, ораница у површини од 3ј 931 кв.хв.

На основу Одлуке Окружног аграрног суда у Сомбору бр. 1358/46 од 16.8.1946. године, утврђено је да је истом потврђена одлука МНО у Светозар Милетић бр. 113 од 4.8.1946. године, као на закону основана.

На основу ЗКУЈ-а бр. 742 КО Светозар Милетић, утврђено је да је у исти уписана парцела бр. 2809, под редним бр. 4, површине 3ј 931 кв.хв и да је променом од 5.5.1938. године на основу Уговора о купопродаји од 28.4.1938. године укњижено право власништва у корист Барна Ане Павлове рођ. Фишер, као и да је променом под редним бр. 9 од 1.5.1943. године под бр. 3629, на основу коначног решења о обавезном уступању Мађарског краљевског Министарства за пољопривреду од 21.4.1943. године, бр. 30.084/Б.пк, донетог на основу одредаба Параграфа бр. 9.15. Закона из 1942. године, право својине на некретнини уписаној у А листу под редним бројем 4, по правном наслову уступања уписано у корист Задруге за народну добробит Жупаније Бач Бодрог, фирме уписане у Сомбору.

На основу Уверења РГЗ-СКН Сомбор бр. 952-2-095/2019-18 од 1.1.2019. године, утврђено је да је кат. парцела бр. 2809 КО Светозар Милетић била предмет комасације.

У конкретној управној ствари, Закључком од дана 15.12.2020. године, одређено је извођење доказа вештачењем, преко вештака за област грађевинарства - ужа специјалност геодезија, Ивана Алексића, ради утврђивања које земљиште добијено из комасационе масе је погодно за натурално враћање и то за парцеле одузете Фишер Ани, које су биле предмет комасације, у складу са чл. 24. и 25. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Именовани судски вештак доставио је овом органу налаз и мишљење у наведеној управној ствари дана 22.12.2020. године. Из наведеног налаза и мишљења утврђено је да је кат. парцела бр. 2809, КО Светозар Милетић површине 3кј 931 кв. хв, а што представља укупно 20612 м², ушла у комасациону масу, затим да укупна површина која је одузета после одбитка од 1,2 %, за заједничке потребе у поступку комасације износи 2,0240 ха и овако умањена површина се затим своди на прву класу применом коефицијената и износи 1,6671 ха, тако да вредност одузете површине Фишер Ане износи 1,6671 ха њиве 1. класе односно 16.670,83 вредносних јединица. Вештак даље наводи да је извршио анализу преосталих парцела у својини Републике Србије које могу бити предмет враћања, а која је објављена на веб-сајту Управе за пољопривредно земљиште Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, као и увидом у табелу парцела које су подобне за враћање објављене на веб-сајту Агенције за реституцију и утврдио да су у КО Светозар Милетић, а према анализи преосталих парцела у државној својини остале само парцеле мање од 1ха и необрадиво пољопривредно земљиште-пашњаци, шуме, водоплавна земљишта (у прилогу налаза достављена је анализа свих преосталих парцела у КО Светозар Милетић из које је утврђено да нема парцела подобних за враћање у тој катастарској општини), те је у смислу Уредбе о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања

одузете имовине, предложио да се ЈО Сомбор, врати парцела из друге катастарске општине, која се граничи са катастарском општином у којој се налази одузето земљиште (КО Светозар Милетић), односно да се за одузето земљиште надели земљиште из КО Станишић, и то земљиште на парцели бр. 4865/17, њива 3. класе, у површини од 2,1103ха, а која парцела има укупну површину од 21252 м², која површина по својој вредности одговара вредности одузетог земљишта. Предложена парцела је државна својина, на истој се не налази никаква инфраструктура и нема изграђених објеката и иста излази на атарске путеве, иста је у зони пољопривредног земљишта и није предвиђена за јавну намену.

Поступајући орган је утврдио да се предложена парцела за враћање бр. 4865/17 КО Станишић, налази на списку парцела које је сачинила Управа за пољопривредно земљиште, а све у складу са чл. 2 став 3. Уредбе о критеријумима за утврђивање пољопривредног и шумског земљишта у постуку враћања одузете имовине.

Увидом у електронску базу података Републичког геодетског завода на дан 19.4.2021. године, утврђено је да кат. парцела бр. 4865/17 КО Станишић, укупне површине 2ха 12а 52 м², уписана као пољопривредно земљиште, њива 2. класе у Листу непокретности бр. 92 КО Станишић, као јавна својина Републике Србије и корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, дана 23.2.2021. године обавестило је овај орган да је кат. парцела бр. 4865/17 КО Станишић издата и закуп на основу Уговора бр. 320-11-5825/1088-2019-14 и да закуп истиче 31.10.2029. године.

На основу овако изведених доказа, Агенција је нашла да постоје услови да се одлучи о захтеву подносиоца.

Одредбом чл. 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Одредбом чл. 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се под „одузетом имовином“ подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Наиме, чланом 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се право на враћање одузете имовине по одредбама овог закона може остварити за имовину одузету на основу прописа који су таксативно наведени у овом члану. У ставу 1. тачка 3, овог члана, наведен је и Закон о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији („Службени гласник НРС“, бр. 39/45 и 4/46), као пропис на основу кога се може остварити право на повраћај одузете имовине.

Пољопривредно земљиште у КО Светозар Милетић и то парцела бр. 2809, ораница у површини од 3ј 931 кв.хв, која је била у својини Барна Ане рођ. Фишер, подржављена је на основу Одлуке МНО Светозар Милетић бр. 113/46 од 4.8.1946. године и Одлуке Округног аграрног суда у Сомбору бр. 1358/46 од 16.8.1946. године, на основу одредаба Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, а који закон је таксативно наведен у тачки 3. чл. 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, те је утврђено да је предмет захтева имовина која је обухваћена чланом 2. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 2. тачком 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под појмом „бивши власник“ у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице

које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Овај орган је на основу Одлуке МНО Светозар Милетић бр. 113/46 од 4.8.1946. године, утврдио чињеницу да је Барна Ана била Јеврејка и да је за време рата одведена у логор, те је неспорно нашао да је именована била припадник јеврејске заједнице у смислу горе цитираног чл. 2. тачка 3. Закона.

У доказном поступку, Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2. тачка 2. Закона, којим је прописано да се под „имовином без наследника“ сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Како је поступајући орган увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, утврдио да иза Барна Ане рођ. Фишер, није поднет захтев за враћање одузете имовине, односно обештећење, то је неспорно утврђено да се ради о имовини без наследника у смислу горе цитираног чл. 2. тач. 2 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду. Предмет враћања су подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Чланом 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да уколико је одузето пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште.

Уредбом о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине је у члану 2 став 2 прописано да појам „за то земљиште“ из члана 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (у даљем тексту: Закон), значи да ће се на враћање пољопривредног, односно шумског земљишта које је било предмет комасације, односно арондације, у смислу овог члана Закона, сходно примењивати критеријуми утврђени тачком 1. (рачунање обрачунског фактора „ф“ за прелазак са једне на другу катастарску класу код враћања земљишта) и тачком 3. (свођење површина парцела различитих катастарских класа на површину прве катастарске класе њива са рекапитулацијом стања у исказу идентификације) у оквиру главе 2 (обрада података и рачунање елемената за пренос враћених парцела на терен) Техничког упутства за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа („Службени гласник РС”, бр. 41/91, 44/91, 4/92, 8/97 и 103/03). У ставу 3 члана 2 прописано је да ће Управа за пољопривредно земљиште, у року од 15 дана од ступања на снагу ове уредбе, а након што јој Агенција достави податке о површинама пољопривредног земљишта које се потражују у катастарским општинама у којима је након одузимања спроведен поступак комасације, утврдити катастарске парцеле у државној својини у површини која ће бити довољна да се до краја спроведе поступак враћања имовине, а које могу бити предмет враћања у смислу Закона и ове уредбе и те податке доставити Агенцији.

Судски вештак је по налогу из закључка Агенције бр. 46-000550/2019 од 15.12.2020. године налаз израдио у складу са чланом 2 став 2 Уредбе, примењујући Техничко упутство за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа, док је приликом давања мишљења и предлагања земљишта за враћања имао у виду члан у виду чл. 2. став. 1, као и чл. 2. став 5. Уредбе, којим је прописано да земљиште утврђено у складу са ставом 3. и 4. овог члана, враћа следећим редоследом, док се не исцрпи утврђена површина: 1) враћа се земљиште из катастарске општине на којој је одузето 2) враћа се

земљиште из било које суседне катастарске општине на територији исте јединице локалне самоуправе, 3) враћа се земљиште са осталих кат. општина на територији јединице локалне самоуправе 4) враћа се земљиште из било које суседне јединице локалне самоуправе. Будући да је у КО Светозар Милетић исцрпљена расположива површина пољопривредног земљишта у државној својини, то је вештак у складу са чл. 2. ст. 5. тач. 2. наведене Уредбе, предложио за враћање парцелу из суседне кат. општине на територији исте јединице локалне самоуправе, односно територије Града Сомбора и то у КО Станишић, предложио је парцелу са списка који је сачинила Управа за пољопривредно земљиште. Из свега наведеног следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе.

Имајући у виду све напред наведено, односно чињеницу да је одузето земљиште било предмет комасације, да је одузета парцела ушла у комасациону масу, те да је за ту парцелу судски вештак, након ваљаног вештачења, као земљиште погодно за враћање предложио враћање дела кат. парц. бр. 4865/17 КО Станишић у површини од 21103 м², а која парцела је укупне површине 21252м², уписана у Лист непокретности бр. 92 КО Станишић, која је, како је утврђено изашла из комасационе масе за КО Станишић, следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, а у вези са чл. 2. став 1. Уредбе о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине, да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе. Даље, с обзиром да се на парцели предложеној за враћање, налази пољопривредно земљиште које је у јавној својини Републике Србије, следи да су испуњени и услови из члана 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, у погледу предмета враћања као и облика својине, те да нема препрека у смислу наведеног члана Закона да се усвоји захтев подносиоца и предметна имовина врати.

Чланом 25. став 1. тачка 1. и 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је на дан ступања на снагу овог закона на катастарској парцели изграђен објекат који је у функцији на дан ступања на снагу овог закона, она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона површина земљишта која економски оправдава коришћење тих објеката и ако је неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је предмет захтева за враћање. Из достављеног налаза и мишљења судског вештака и Листа непокретности бр. 92 КО Станишић, произлази и то да на парцели која је предложена за враћање нема изграђених објеката и иста излази на атарске путеве. Имајући у виду напред наведено следи да нема сметњи из чл. 25. став 1. и 2. наведеног закона за враћање предметног земљишта. Чланом 25. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине прописано је да се не враћа земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом. С обзиром да је поступајући орган већ утврдио да се на предметној парцели налази земљиште у јавној својини Републике Србије, нађено је да нема препрека за враћање одузете имовине у смислу члана 25. став 1. тачка 3. наведеног Закона. У складу с напред наведеним поступајући орган је донео одлуку као у тачки 1. диспозитива овог решења.

Имајући у виду да је пољопривредно земљиште у Сомбору, КО Светозар Милетић одузето Барна Ани рођ. Фишер у поступку аграрне реформе, да је именована била припадник јеврејске заједнице у смислу чл. 2. тачке 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, да се ради о имовини без наследника у складу са чл. 2. тачка 2. истог Закона, да је имовина која се враћа законом предвиђена као предмет враћања у складу са чл. 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да је земљиште које је предмет враћања добијено из комасационе масе у коју је унето одузето земљиште у складу са чл. 24. и да нема законских ограничења за натуралну реституцију сходно чл. 25. истог Закона, као и да је Јеврејска општина Сомбор активно легитимисана за остварење права на враћање имовине одузете на територији Града Сомбора у смислу члана 13. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, то је Агенција утврдила да су испуњени сви Законом прописани услови за враћање непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења.

Чланом 20. став 1. Закона прописано је да купац непокретности која је предмет враћања има право да користи непокретност за обављање своје делатности, али не дуже од три године од извршности решења о враћању имовине, с тим што се бивши власник и обвезник могу и друкчије споразумети. Чланом 26. став 2. Закона прописано је да уколико је пољопривредно земљиште, у складу са законом којим се уређује пољопривредно

земљиште, дато у закуп, остаје у државини закупца до истека уговора о закупу, ако овим законом није друкчије одређено, осим у случају да се странке друкчије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта купац плаћа бившем власнику. Одлучујући о враћању државине на парцели из тачке 1. диспозитива овог решења, а имајући у виду да је кат. парцела бр. 4865/17 КО Станишић дата у закуп на период од десет година, односно до 31.10.2029. године на основу уговора бр. 320-11-5825/1088-2019-14, овај орган је на основу чл. 26. став 2. у вези члана 20. став 1. цитираног закона одлучио као у тачки 2. диспозитива овог решења.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачки 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива овог решења.

Приликом доношења одлуке у овој управној ствари, овај орган је ценио и све друге исправе као и наводе странака, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку овог органа.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

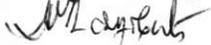
Против овог решења странка може изјавити жалбу Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања овог решења и то писаним путем или усмено на записник преко Агенције за реституцију - Јединица за враћање имовине жртва Холокауста, у довољном броју примерака за орган и странке.

Саветник за поступак враћања имовине жртва Холокауста

Јелена Андрејевић

Сектор за координацију и надзор

ДИРЕКТОР

Страхиња Секулић

Доставити:

- Подносиоцу захтева, Јеврејској општини Сомбор, ул. Раде Дракулића бр. 6, Сомбор
- Државном правобранилаштву, Одељењу у Суботици, Трг Лазара Нешића бр. 1, Суботица
- Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, ул. Немањина бр. 22-26, Београд
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
- Архиви,
- У предмет.

Доставити по правоснажности:

- РГЗ-Служби за катастар непокретности Сомбор, Краља Петра Првог бр. 8, Сомбор,
- Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, ул. Краља Милана бр. 16, 11000 Београд,
- Градској управи Града Сомбора, Одељење локалне пореске администрације, Трг цара Уроша бр. 1, Сомбор,
- Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде ул. Немањина бр. 22-26, Београд
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор

ЕКСПЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

дана 10. 05. 2021